

Смѣсиха се съ нея хора отъ отстъпващитѣ 5-и и 20-и пех. полкове, и всѣка свръзка и единство въ частитѣ вече бѣха загубени. . . По бойното поле се движеше грамадна жива маса, задъ която следваше многочисленъ и настървенъ врагъ. Все пакъ, обаче, това не означаваше края на борбата и поражението на 5-а дивизия. То бѣше едно не твърде рѣдко явление на боя, и всѣки мигъ можеше да вземе тъкмо обратенъ ходъ. И действително, следъ това отстъпване, 5-а дивизия се уреди, и въ следващитѣ дни не само че спре противника, но и сама взе нападателно поведение.

Безредното отстъпване на 17-и октомврий продължи до гребена източно отъ с. Тузакли. На това мѣсто се спрѣха на позиция, най-първо, артилерийскитѣ отдѣления отъ 1-и с. с. артилерийски полкъ на майоритѣ Велчевъ и Чобановъ, откриха силенъ огънь по настъпващия противникъ и твърде скоро охладиха неговия жаръ. . . Тукъ, при с. Тузакли, командирѣтъ на 18-и пех. полкъ, подполковникъ К. Антоновъ, съ адютанта на полка, капитанъ Илчевъ, наново проявиха рѣдка самоотверженостъ, като спираха, окуражаваха и организираха отстъпващитѣ войници. Първата рота, която тѣ успѣха да формиратъ подъ командата на подпоручикъ Сарафовъ, изпратиха да прикрива артилерията. Тукъ сжщо така подпоручикъ Сърменовъ събра частъ отъ 2-а рота, и по този начинъ бѣ дадена възможностъ къмъ 15 часа спокойно да се оттеглятъ и батареитѣ на майоритѣ Велчевъ и Чобановъ.

Събранитѣ части отъ 18-и полкъ съ знамето, носено отъ 15-а рота, отстъпиха следъ това на височина източно отъ Бунаръ Хисаръ, а оттамъ — на височината северно отъ сжщия градъ. На тази височина се събраха и окончателно подредиха 1-а, 2-а и 4-а дружини, Картечната рота, Музикантската команда и Телефонната команда на полка. 3-а дружина бѣ отстъпила западно отъ висотата, дето се бѣ събралъ 20-и пех. полкъ, и тамъ тя остана като поддръжка на 45-и пех. полкъ.

По заповѣдъ на командира на дивизията, 18-и полкъ остана да ношува на сжщата височина северно отъ Бунаръ Хисаръ, като поддръжка на 3-а бригада, която презъ деня бѣ водила бой около село Пуралия, източно отъ чифл. Теке, и съ твърдото си държане бѣ повлияла за намаляване натиска срещу другитѣ части на 5-а дивизия.

Охраняванъ съ предни постове отъ 1-а дружина, 18-и пех. полкъ премина нощта срещу 18-и октомврий въ организиране ротитѣ си, въ окопване и въ подготовка за борба на следния день.

Противникѣтъ срещу отстъпилата 5-а дивизия стигна до р. Карагачъ дере, но, поради присѣтствието на 3/5-а бригада при Пуралия, не посмѣ да продължи движението си по-нататкъ. Нѣщо повече — сега на него предстоеше да се брани презъ следнитѣ дни. . .

Въ боя на 17-и октомврий 18-и пех. полкъ даде доста голѣми загуби: убити — единъ офицеръ (подпоручикъ Пантелей Христовъ Велчевецъ) и 39 войника; ранени — 11 офицера (капитанитѣ Христо Савовъ и Христо Тошевъ, поручикъ Георги Димитровъ, подпоручицитѣ Тодоръ Амиорковъ, Иванъ Фурнаджиевъ, Петъръ Язаджиевъ, Никола Сокеровъ, Александъръ хаджи Пет-